

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Państwo Wielkiego Księstwa Luksemburga, Administration de l'enregistrement et des domaines

Strona pozwana: Pierre Feltgen (zarządca masy upadłości Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA

Pytanie prejudycjalne

Czy usługi świadczone przez właściciela statku, który udostępnia go osobom fizycznym, za wynagrodzeniem, wraz z załogą, dla celów odbycia przez swych klientów podróży rekreacyjnej na pełnym morzu, mogą być zwolnione z podatku na podstawie art. 15 ust. 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽¹⁾, jeśli usługi te są uznawane jednocześnie za najem statku i usługi przewozu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-117/10)

(2010/C 113/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/10/WE⁽¹⁾ z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie przyznania przez władze Rzeczypospolitej Polskiej pomocy państwa na zakup nieruchomości rolnych w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wydając zaskarżoną decyzję, Rada obeszła decyzję Komisji wynikającą z propozycji stosownych środków w pkt 196 wytycznych dotyczących rolnictwa z 2007 r. oraz z jej bezwarunkowego zaakceptowania przez Polskę, zobowiązującą to państwo do zakończenia najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r. istniejącego systemu pomocy na zakup nieruchomości rolnych. Pod pretekstem wyjątkowych okoliczności Rada pozwoliła faktycznie Polsce na utrzymanie tegoż systemu aż do czasu wygaśnięcia w dniu 31 grudnia 2013 r. wytycznych dotyczących rolnictwa z 2007 r. Okoliczności wskazane przez Radę na poparcie jej decyzji ewidentnie nie są wyjątkowymi okolicznościami pozwalającymi na uzasadnienie wydanej decyzji i nie uwzględniają decyzji Komisji w sprawie tego systemu pomocy. Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisja podnosi cztery zarzuty:

- Po pierwsze, Komisja uważa, że Rada nie była uprawniona do podjęcia działania na podstawie art. 88 ust. 2 akapit trzeci WE, ponieważ nie zajęła stanowiska w przedmiocie polskiego wniosku w terminie trzech miesięcy określonym w akapicie czwartym tego przepisu, a także dlatego że w każdym razie pomoc, którą zatwierdziła, była pomocą istniejącą, którą Polska zobowiązała się znieść do końca 2009 r., gdy państwo to zgodziło się na stosowane środki zaproponowane mu przez Komisję.
- Po drugie, Rada nadużyła władzy, chcąc zneutralizować ustalenie, że środki pomocowe, które Polska mogła zachować do końca 2009 r., ale nie po tej dacie, mogły zostać utrzymane do 2013 r.
- Następnie, w ramach zarzutu trzeciego, Komisja twierdzi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasady lojalnej współpracy, która ma zastosowanie do państw członkowskich oraz między instytucjami. W swej decyzji Rada zwolniła Polskę ze spoczywającego na niej obowiązku współpracy z Komisją w odniesieniu do stosownych środków zaakceptowanych przez to państwo członkowskie w zakresie istniejącej pomocy na zakup nieruchomości rolnych w ramach współpracy ustanowionej w art. 88 ust. 1 WE.
- W ramach ostatniego zarzutu Komisja podnosi, że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, ponieważ uznała, że zaistniały wyjątkowe okoliczności uzasadniające wydanie zatwierzonego środka.

⁽¹⁾ Dz.U. L 4 z 8.1.2010, s. 89.